

Tenir la talla

Dm, 23/03/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El diumenge de Ram es llegeix el relat de la passió. Enguany, segons l'any litúrgic en que estem, el B, pertoca llegir el de Marc (14,1-15,47). És un text extens, farcit de detalls i, pel fet de ser llarg, aquests passen sovint desapercebuts; aquest és el cas de la presència de les dones al peu de la creu en el moment de la mort de Jesús.

Els fets podrien haver anat més o menys així: En l'anada de Jesús des de Galilea a Jerusalem l'acompanyà més gent a més del grup dels dotze, entre ella hi hauria dones i entre aquestes, les anomenades en el text de Marc (15,40-41). Elles estarien a Jerusalem en el moment de la detenció i mort de Jesús. Ho miraven des de lluny, és a dir, respectant el perímetre de seguretat que els soldats havien establert per fer la seva feina. La presència de gent mirant era permesa perquè les execucions eren públiques a fi de dissuadir revoltosos.

Qui eren aquestes dones? Marc dona tres noms: Maria Magdalena, Maria la mare de Jaume i Josep i Salomé. Són les mateixes que aniran al sepulcre per ungir el cos de Jesús (16,1). De la primera de la llista, Maria Magdalena, Marc en diu ben poca cosa, la poca informació de Marc fa pensar que es tracta d'una dona de sobres coneguda per les comunitats lectores de l'evangeli.

De la segona, Maria, Marc diu aquí que és la mare de Jaume el menor i de Josep. Alguns comentaristes actuals han volgut identificar-la amb la mare de Jesús. A favor de l'argument juga que Joan situa Maria, la mare de Jesús al peu de la creu (Jn 19,26). Haurien pogut Marc i Joan d'una tradició primerenca que feia present la mare de Jesús al calvari en el moment de la mort?. Aquests comentaristes es valen per defensar la seva tesi que Jaume i Josep són dos dels quatre germans de Jesús esmentats a Mc 6,3 i per tant fills de Maria, la mare de Jesús. En contra juga el fet que es fa difícil entendre que Marc no hagi volgut parlar sense embuts ni al·lusions indirectes de la presència de la mare de Jesús en el moment de la mort del seu fill.

Tampoc Marc diu res més de Salomé. Igual que en el cas de la Magdalena, tot fa pensar que es tractava d'una dona prou coneguda de les comunitats i de la qui no en calia, per tant, donar-ne més informació. La tríada, amb noms ben definits, es contraposa a la tríada de deixebles, Pere, Jaume i Joan, presents en els moments clau de l'activitat de Jesús. El que sí cal admetre és que totes tres eren dones de singular rellevància en la vida de les primeres comunitats cristianes.

A la migradesa de dades personals que aporta Marc sobre les dones s'hi contraposen les dades que proporciona a nivell col·lectiu. De totes tres diu que seguien Jesús, li prestaven ajut i havien pujat amb ell fins a Jerusalem. Seguiment i servei són dos distintius emblemàtics dels deixebles de Jesús. Elles van fer seva la instrucció de Jesús: "Si algú vol venir amb mi que es negui a ell mateix que prengui la seva creu i em segueixi" (8,34). Ho van fer amb silenci, sense contradir els projectes de Jesús ni presumir d'una fidelitat que en el cas de Pere les promeses de seguiment es diluïren en traïcions. Elles van arribar fins a Jerusalem tot i entreveure un final tràgic (Mc 10,33).

Van servir Jesús. També en això posaren en pràctica les paraules de Jesús que no ha vingut a ser servit sinó a servir (10,45). A diferència de l'home ric incapaç de seguir Jesús perquè tenia molts bens (10,17-21) elles van ser capaces de posar-los a disposició de la comunitat.

Enmig de la soledat dura de la mort on els protagonistes són els homes (desertors, acusadors, sentenciadors, executors) emergeixen aquestes dones, imatge de l'autèntica comunitat cristiana que amb el servei i el seguiment esdevenen una llum que les portarà a ser les primeres en fer l'experiència de la resurrecció.

Diumenge de Ram.28 de Març de 2021